

РЕШЕНИЕ

№ 437

гр. Пазарджик , 04.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, Х НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в
публично заседание на дванадесети май, през две хиляди двадесет и първа
година в следния състав:

Председател: Таня Петкова

при участието на секретаря Соня Захариева
като разгледа докладваното от Таня Петкова Административно наказателно
дело № 20215220200533 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба от ОЛ. Т. Д., ЕГН ***** от гр. Велинград,
като представляващ ЕТ „О.Д.“, против Наказателно постановление №551288-
F575453 от 14.12.2020 г. издадено от Директор Офис- Пазарджик при ТД на
НАП Пловдив, с което на основание чл.179 ал.1 от ЗДДС за нарушение на
чл.125 ал.1 и ал.5 от ЗДДС е наложена глоба в размер на 500 лева.

Релевираните в жалбата оплаквания обобщено се свеждат до нарушение
на материалния и процесуалния закон, като се иска отмяна на НП. По
същество не се оспорва факта на извършеното нарушение, но се навеждат
доводи за допуснати съществени процесуални нарушения, накърняващи
правото на защита и опорочаващи производството.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован не се явява, не
изпраща и процесуален представител. По делото не е представено писмено
становище по съществото на спора. Не се претендират разноски.

Въззиваемата страна се представлява от процесуален представител, който оспорва жалбата, ангажира доказателства и излага аргументирано становище за законосъобразност на НП, като иска то да бъде потвърдено, а жалбата оставена без уважение като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на АНО.

Като взе предвид изложените в жалбата оплаквания и становището на въззиваемата страна и прецени събраните по делото гласни и писмени доказателства, при съблюдаване разпоредбата на чл.63 от ЗАНН, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е санкционирано с НП, за това че при извършена проверка чрез справка в Система за управление на приходите в НАП, било установено, че физическото лице О.Д. като регистрирано по ЗДДС лице, не е осигурил подаването на Справка-декларация за ДДС в законоустановения срок до 14.07.2020 г. за данъчен период 01.06.2020 г. до 30.06.2020 г. Справката-декларация за посочения данъчен период не била подадена в Офис за обслужване гр. Пазарджик при ТД на НАП- Пловдив до съставяне на АУАН.

Така установеното от св. Д.Б., в качеството ѝ на инспектор по приходите в ТД на НАП- Пловдив, Офис Пазарджик, съставлявало нарушение на чл.125 ал.1 и ал.5 от ЗДДС. За това срещу жалбоподателя на 14.10.2020 г. бил съставен АУАН с бл. № F575453 на основание чл.40 ал.2 от ЗАНН в отсъствие на нарушителя. Впоследствие на 25.11.2020 г. актът бил предявен и връчен срещу подпис на жалбоподателя. В акта не били вписани възражения.

Въз основа на съставения АУАН на 14.12.2020 г. било издадено обжалваното НП, връчено лично на санкционираното лице на 22.03.2021 г., видно от разписката към НП. Жалбата против НП била подадена от наказаното лице до съда чрез АНО като била входирана в деловодството на ТД на НАП, Офис Пазарджик на 29.03.2021 г., поради което е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН и от лице, активнолегитимирано да инициира съдебен контрол за законосъобразност на НП пред компетентния съд.

Гореописаната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на

събраните по делото писмени доказателства и от показанията на актосъставителя- св. Д.Б.. Съдът кредитира изцяло събраните писмени и гласни доказателства, които по съществото си са достоверни и непротиворечиви, като по категоричен начин очертават гореописаната фактическа обстановка.

От правна страна съдът намира, че жалбата е ОСНОВАТЕЛНА, но не по съображенията изложени в нея, а поради следното:

От доказателствата по делото категорично се установява, че ЕТ „О.Д.“ не е подал справка-декларация за ДДС за цитирания в НП отчетен период, изискуема съгласно чл.125 ал.1 от ЗДДС в срока посочен в ал.5 на същия член.

Актосъставителят и наказващият орган обаче са допуснали нарушение на закона, тъй като са вменили извършването на нарушението и са санкционирали на физическото лице О.Д..

Според чл.179 ал.1 от ЗДДС лице, което, като е длъжно, не подаде справка-декларацията по чл.125 ал.1, декларацията по чл.125 ал.2, отчетните регистри по чл.124 или не ги подаде в предвидените срокове, се наказва с глоба- за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция- за юридическите лица и еднолични търговци, в размер от 500 до 10 000 лв.

Както се посочи по-горе, в настоящия казус жалбоподателят е санкциониран за нарушението в качеството му на физическо лице, като е прието, че като ФЛ е регистриран по ЗДДС. От доказателствата по дело обаче нарушението е извършено от търговеца- ЕТ „О.Д.“, който всъщност е бил регистриран по ЗДДС, като е следвало да му бъде наложена имуществена санкция, съгласно разпоредбата на чл.83 ал.1 от ЗАНН.

Вярно е, че ЕТ като физическо лице, извършващо търговска дейност, носи отговорност за задълженията си с цялото си имущество, независимо дали то е част от предприятието на ЕТ или е лично имущество, в какъвто смисъл е и Тълкувателно решение № 2/27.12.2001 г. по гр. д. № 2/2001 г. на ОСГК на ВКС.

Съгласно обаче разпоредбата на чл.94 от ЗДДС вписването на лицата в специалния регистър за целите на облагането с ДДС представлява особено регистрационно производство, извършвано от органите на НАП, във връзка с което регистрираните лица получават отделен идентификационен номер за целите на ДДС, пред който е поставен знака „BG“. Съгласно разпоредбата на § 1 ал.1 т.4 от ДР на ППЗДДС идентификационният номер за целите на ДДС по чл.94 ал.2 от ЗДДС на регистрираните по закона лица е идентификационният номер по т.1 на същия параграф, пред който е поставен знакът „BG“. В този смисъл, ако се касае за регистрирано физическо лице, което не е търговец, същото би следвало да бъде идентифицирано като такова с идентификационен номер „BG“ и ЕГН, а ако се касае за ФЛ- търговец, същият би следвало да се идентифицира с идентификационния код, издаден във връзка с регистрацията като ЕТ, пред който е поставен същият знак- „BG“.

Регистрационното производство по реда на ЗДДС се извършва от органите по приходите, за да бъде идентифициран еднозначно правният субект, който извършва облагаеми доставки и неговия статус във връзка с прилагането на данъчните режими за облагане на лицата с данък върху добавената стойност. Едновременно с това според §1 ал.3 и ал.4 от ППЗДДС, когато физическо лице получи при регистрацията си идентификационен номер по ДДС, в качество различно от едноличен търговец и впоследствие се впише като едноличен търговец, лицето е длъжно да се пререгистрира, като за него идентификационен

номер по ДДС е номерът по ал.1 т.1 буква „а“, съответно буква „б“, получен в качеството му на едноличен търговец, пред който е поставен знакът „BG“. Когато физическо лице получи при регистрацията си идентификационен номер по ДДС в качеството си на едноличен търговец и впоследствие се заличи от търговския регистър и за него са налице основанията за регистрация по закона, лицето е длъжно да се пререгистрира, като за него идентификационен номер по ДДС е ЕГН, съответно личният номер на чужденец, пред който е поставен знакът „BG“.

При това положение няма как за приходната администрация да не е ясно кое е регистрираното по ЗДДС лице- физическото лице, което не е търговец

или ФЛ- търговец. Затова и съдът намира за неприемливи обясненията на св. Б., за това че след служебната deregистрация на ЕТ, регистрацията излизала като на физическо лице в регистрите, затова актът бил съставен на ФЛ О.Д., а не на ЕТ.

С оглед на посочения анализ на спецификите при регистрационното производство по ЗДДС и предвид разпоредбата на чл.179 ал.1 от ЗДДС, съдът намира, че по отношение на регистрационното производство законът разграничава регистрацията и идентифицирането на регистрираните лица.

Поради това, ако се установи, че ФЛ е регистрирано като ЕТ за целите на данъчното законодателство, както е и в настоящия случай, и не е изпълнило задължението си по чл.179 от ЗДДС, то следва същият да бъде санкциониран не в качеството му на физическо лице с глоба, а в качеството му на ЕТ с имуществена санкция, независимо че носи отговорност за задълженията си с цялото си имущество. Затова и е предвидена различна санкция за физическото лице и за ФЛ- ЕТ.

При положение, че в АУАН и НП като автор на адм. нарушение е посочен жалбоподателя в качеството му на ФЛ, а не на ЕТ, то е несъмнено е допуснато нарушение на материалния закон, което е нарушение от категорията на абсолютните и обуславя незаконосъобразността на издаденото НП и неминуемо води до неговата отмяна.

При този изход на делото- отмяна на НП, не може да бъде удовлетворена претенцията на процесуалния представител на АНО за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и същата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Така мотивиран Районен съд Пазарджик в настоящия състав, след като извърши анализ на установените обстоятелства на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН,

РЕШИ:

О Т М Е Н Я Наказателно постановление №551288-F575453 от

14.12.2020 г. издадено от Директор Офис- Пазарджик при ТД на НАП Пловдив, с което на ОЛ. Т. Д., ЕГН ***** от гр. Велинград, на основание чл.179 ал.1 от ЗДДС за нарушение на чл.125 ал.1 и ал.5 от ЗДДС е наложена глоба в размер на 500 лева, **като законосъобразно.**

ОТХВЪРЛЯ искането на АНО за присъждане на разноси в полза на НАП за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд-Пазарджик в 14- дневен срок от съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____